

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra ST. LAURENTIUS

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 13.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999523872/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

ST. LAURENTIUS

Bonden beder med liden Ro,
Naar Regnen slaar paa hans Hue;
Naar Taaen er kold og Ryggen vaad,
Kun lidet hans Tanke due.

Det var St. Laurentius,
Han agter en Kirke bygge;
Thi ganger han ud paa den brede Vej
Med Tiggerposen paa Rygge.

Ganger han ud paa den brede Vej
Alt med sin Fattigmandspose;
Hans Øjne de vare som Alterlys,
Hans Kind den var som en Rose.

Det var den hellige Herrens Mand,
Han sankede Guldet røde.
Hans Sko var reven, hans Fod var hoven,
Det gjorde ham megen Møde.

Han samlede møgde Guld og Sølv
Alt paa de riges Trapper;
Men aldrig han ejed en Kjortel ny,
Han gaar i de gamle Kapper.

Han drikker stedse det klare Vand
Og aldrig Vinen saa rød;
Thi besken Eddike Kristus drak
I sin uskyldige Død.

Og aldrig han tager ved anden Mad
End Stodderbrød, det sorte;
Hunden river hans bare Skind
Alt for de rige Mænds Porte.

Men da han langer til Lundeby,
Hans Tiggerpose var fuld;
Og aldrig et Lem han røre kunde,
Saa mødig han falder om Kuld.

Han tingede kunstige Mestere,
De skulde den Kirke rejse;
Muren skulde være rød og tyk,
Med Taarne skulde den knejse.

Ørnen flyver i vildene Luft,
Han kan sine Vinger strække;
Det mente han St. Laurentius,
De Taarne skulde ham række.

Den Muldvarp kravler i dyben Muld,
Hvor Snuden den kan bunde;
Der vilde han St. Laurentius,
Den Sten skulde Kirken grunde.

De Mestere mure den lange Dag
Alt udi den bare Skjorte;
Men hver den Sten, de mure ved Dag,
Den var om Natten borte.

Om Morgenen laa baade Kalk og Sten
Vidt om paa den grønne Hede;
Sligt gjordes af alle de Trolde smaa
Og alle de Kæmper lede.

Laurentius vaager ved Midienat,
Hans Tanker løbe saa vide;
Det var da den sorte Trolde,
Han stander ved Munkens Side: